Iš madų parodos *"Dar kartą pavasarį..."* 1995 IV 30 Dievo Motinos parapijos auditorijoj. (Iš k.) I. Bublienė, Anitos parduotuvės savininkė, I. Puzikienė, T. Urbaitienė, D. Dundurienė, V. Žiedonienė, Z. Kampe, E. Pilypaitė, K. Vedegytė, R. Lipinskaitė. (Apačioj) Po Velykų Prisikėlimo prie kavos klebonijoje (iš k.) prel. A. Goldikovskis, Rita Kliorienė, Jim Robinson, Algis Žukauskas. (Nuotr.: V. B.)

IŠTRAUKA IŠ JOSEPH DONDERS KNYGOS: "JESUS, THE WAY"

Jie stovėjo aplink Jį ir linksmai šnekučiavosi apie
pasaulio pabaigą ir karalystę, kuri dar turi ateiti.
Jis stovėjo pačiam vidury. Arčiausia Jo, stovėjo Jonas,
o kiek toliau - pilnas pasitikėjimo savimi, Petras.

Ir staiga, jiems besikalbant, Jis pradėjo pamažu kilti aukštyn.
Taip lengvai, lengvai Jis kilo vis aukščiau ir aukščiau,
kol beveik visai išnyko iš jų akių ir beliko tik mažas taškas
beribėj dangaus platumoj.

Jis išėjo,
Pasaulio Išganytojas išėjo.

Ir atrodė, kad viską paliko taip kaip buvę,
nes kai po Jo dramatiško išėjimo jie sugrįžo namo,
jie ten rado tuos pačius ligonius ir paliegėlius,
tuos pačius turtuolius ir vargšus,
išminčius ir beraščius,
apleistuosius,
vagišius,
ir begalines politines intrigas.
Bet Jis išėjo.

Prieš juos palikdamas, Jis jiems tarė, kad taip bus geriau;
Jeigu aš neišeisiu, kalbėjo Jėzus,
jūs niekada negalėsite patys priimti Dvasią;
jūs niekada nenorėsite pripažinti, kad ta Dvasia yra jumyse,
ir visada žiūrėsite į mane ir neprisiimsite jokios atsakomybės.

Tikrą tiesą sakant, jie vis tiek taip darė,
net ir Jam pranykus iš jų akių,
kol neatėjo angelai ir nepaliepė jiems eiti
ir daryti tai, ką Jis jiems buvo liepęs.